

Ved lovforslagets § 1, nr. 2, sammenholdt med § 11, stk. 2, foreslås som følge heraf, at hæfte udgår af de nævnte straffelovsbestemmelser med virkning fra den 1. juli 2001, så strafferammen herefter er bøde eller fængsel.

Til nr. 3 (straffelovens § 144 m.fl.)

Lovforslagets § 1, nr. 3, vedrører bestemmelser med en strafferamme på hæfte eller fængsel.

§ 144 har fået sin nugældende affattelse ved § 1, nr. 4, i lov nr. 228 af 4. april 2000 om ændring af straffeloven (Grov momssvig, EU-svig og bestikkelse af udenlandske tjenestemænd mv.). Denne lovændring trådte i kraft den 1. maj 2000, jf. lovens § 3, stk. 1.

§ 230, 1. pkt., og § 235, stk. 2, hidrører fra ændringer af straffeloven, der blev gennemført ved § 1, nr. 5 og 6, i lov nr. 441 af 31. maj 2000 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Forældelse, styrket indsats mod seksuelt misbrug af børn og unge samt IT-efterforskning). Disse lovændringer trådte i kraft den 1. juli 2000, jf. lovens § 3, stk. 1.

Ved lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Ændringer som følge af straffuldbyrdsloven, afskaffelse af hæftestrafen og prøveløsladelse af livstidsdømte mv.) ophævedes hæftestrafen. Ophævelsen har virkning fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt, dvs. den 1. juli 2001, jf. lovens § 30.

Ved lovforslagets § 1, nr. 3, sammenholdt med § 11, stk. 2, foreslås som følge heraf, at hæfte udgår af de nævnte straffelovsbestemmelser med virkning fra den 1. juli 2001, så strafferammen herefter er fængsel.

Til nr. 4 (straffelovens § 231)

Efter straffelovens § 231 kan straffen forhøjes med indtil det halve, når den, som skal dømmes efter §§ 228 og 229 om rufferi mv., tidligere har været dømt for bl.a. løsgænger. Ved § 1, nr. 1, i lov nr. 141 af 17. marts 1999 om ændring af straffeloven (Afkriminalisering af prostitution mv. samt kriminalisering af kunder til prostituerede under 18 år) ophævedes straffelovens §§ 198 og 199 om løsgænger. Som følge heraf foreslås § 231 ændret, så bestemmelsen om forhøjet straf for løsgænger udgår. Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 5 (straffelovens § 306)

Straffeloven indeholder i dag alene hjemmel til at straffe juridiske personer for overtrædelse af visse bestemmelser i straffeloven. Efter § 306, stk. 1, kan der således pålægges selskaber mv. (juridiske personer)

strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel om strafansvar for juridiske personer for overtrædelse af straffelovens § 122 om aktiv bestikkelse i dansk, udenlandsk og international offentlig tjeneste eller hverv, af § 289 a om EU-svig samt for overtrædelse af § 299, nr. 2, 2. led, om aktiv bestikkelse i private retsforhold (returkommission). Efter § 306, stk. 2, kan der også pålægges strafansvar efter reglerne i 5. kapitel for overtrædelse af § 284, jf. § 122, § 144 og § 289 a, dvs. hæleri med hensyn til udbyttet ved aktiv og passiv bestikkelse i dansk, udenlandsk og international offentlig tjeneste eller hverv og ved EU-svig, når overtrædelsen er begået for at skaffe selskabet mv. del i en ved overtrædelse af § 122, § 144 eller § 289 a erhvervet vinding.

Ved lovforslagets § 1, nr. 5, ændres § 306, så der indføres en almindelig adgang til at pålægge juridiske personer strafansvar efter reglerne i 5. kapitel for overtrædelser af straffeloven, der er begået for at skaffe den juridiske person vinding. Om baggrunden herfor henvises til pkt. 2.3.2.-2.3.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Som det fremgår af pkt. 2.3.3. i de almindelige bemærkninger, omfatter den foreslåede bestemmelse alene tilfælde, hvor en eller flere enkeltpersoner inden for virksomheden beviseligt har overtrådt den pågældende straffelovsbestemmelse med forsæt. Da bestemmelsen således kun omfatter forsætlige forhold, må spørgsmålet om et eventuelt strafansvar for den juridiske person i anledning af uagtsomt, eventuelt groft uagtsomt forhold, bedømmes efter straffebestemmelser vedrørende det pågældende forhold i særlovgivningen. Forsætlige forhold, der f.eks. på grund af beløbs ringe størrelse kan afgøres med bøde, bør ligeledes henføres under en eventuel særlovsbestemmelse, når der er spørgsmål om at pålægge den juridiske person strafansvar i anledning af sådanne forhold. Dette gælder f.eks. med hensyn til overtrædelser af straffelovens § 125 a om grov menneskesmugling, § 191 om grove narkotikaforbrydelser, § 192 a om grove våbenlovsovertrædelser, § 196 om grov miljøkriminalitet og § 289 om grov skattesvig.

Forsætlige forhold, der er af en sådan grovhed, at det for enkeltpersoner udløser frihedsstraf, forudsættes for den juridiske persons vedkommende henført til straffelovsbestemmelsen, hvis vedkommende særlovsbestemmelse alene hjemler bødestraf. I de tilfælde, hvor en særlovsbestemmelse indeholder hjemmel til frihedsstraf, vil mindre grove forhold, som for enkeltpersoner alene medfører en kortere frihedsstraf, som udgangspunkt skulle henføres til særlovsbestemmelsen, når der er spørgsmål om at pålægge den juri-